

OVERCOME

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ERASMUS+

Prvi teden februarja smo na Osnovni šoli Fram kot prvi gostili naše tuje partnerje v okviru projekta Overcome pod okriljem Erasmus+. Ko je 8 učiteljev in 16 učencev prestopilo prag naše šole, je vsak dan kar vrvelo od razigranosti, vrstile so se pestre dejavnosti, mladi so se med seboj spoznavali in povezovali, učitelji izmenjevali izkušnje in iskali podobnosti v različnosti. Pridih resnosti je našemu druženju dodalo televizijsko snemanje in obisk novinarke, kar je pričalo o pomembnosti zadanega projekta.

Gostje niso mogli prehvaliti naše lepe domovine, čudovitih Štajercev in gostoljubja tako učiteljev kot učencev na naši šoli, predvsem pa staršev, ki so na svoje domove sprejeli mlade 'Erasmusovce'. S seboj so prav vsi odnesli nepozabne spomine. Bili smo spontani, a hkrati dobro organizirani. Šport in kulturo smo povezali s slovensko kulinariko ter med evropskimi gosti od vzhoda do zahoda in s severa do juga spletli pristne prijateljske vezi.

NEDELJA, 2. 2.

Prvi stik, sramežljivi pozdravi in stiski rok.

PONEDELJEK, 3. 2.

Spoznavni dan se je pričel s kulturnim programom, na katerem so se sodelujoče države predstavile. Naši učenci so se izkazali kot suvereni voditelji, povezovalci, plesalci, pevci, glasbeniki, poleg tega pa tudi kot odlični govorci angleškega jezika. Že prvi dan smo vsi skupaj pričeli

športno in v gibalnici senzorno komponento združili s socialno. Učenci so se med seboj bolje spoznali, tako da so kasneje ob obisku štajerske prestolnice, Maribora, med seboj sproščeno kramljali, ob tem zavzeto fotografirali, obenem pa si vzeli čas za druženje ob vroči čokoladi. Dan je še prehitro minil, a se je večer prijetno prevesil v noč pri gostiteljih, ki so vsem vsak dan dodatno popestrili in domotožje pregnali s toplino in razumevanjem.

TOREK, 4. 2.

Slabe razmere na Pohorju so sfižile velika pričakovanja naših gostov, za katere smo imeli pripravljen tečaj smučanja s posebej zanje izbranimi trenerji. A vremenu smo kljubovali in za vse pripravili športne aktivnosti na drsalkah ali v kopalkah, tako da smo vsemu navkljub premagali ovire in dan izpeljali športno, kot našemu projektu pritiče. V rekreativnem duhu smo nadaljevali tudi zvečer, ko smo večer povezali z nočjo in preživeli nekaj prijetnih, posebnih ur v šestih delavnicah, na katerih smo pekli izvrstne bučne mafine, z monotipijo delali

športne matrice, premagovali plezalno steno in izvajali akrobacije na trampolinu, se družili s pisateljema, Lukom Sternadom in Vesno Novak, peli angleške pesmi, nismo pa mogli niti mimo hrane, tako da smo ob številnih lokalnih ponudnikih degustirali slovenske jedi in doma pridelano hrano. Ponosno smo predstavili: Lešnikov kruh, bučno olje Oljarne Fram, gibanico in potico kmetije Tomše, jogurte Hecl, mlečne izdelke Sirarstva Frešer, piškote podjetja Konditor, jabolka Greif, Herganov med, mlečni kruh in marmorni kolač Mozaika dobrot, marmelade, sirupe in nektarje Pohorske dobrote.

SREDA, 5.2.

Sredino tedna smo pričeli s pogovorom s športnikoma Mitjem in Ervinom

Dragšičem. Prvi smučar, drugi košarkar sta na vprašanja učencev in učiteljev odgovarjala večje, predvsem pa izpostavila odgovornost, spoštljivost in trdo delo kot predpogoj za uspeh. Le en majhen del le-tega je namreč talent, večina pa garanje, vztrajnost, odrekanje in organiziranost. Ker pa smo se v tem tednu družili za zabavo, smo del dneva posvetili plesu. Vsi učenci so se prepustili ritmu in glasbi, ki je vedno povezovalna in govori isti jezik. Poleg uradnega sprejema pri županu, Branku Ledineku, smo na obisku spregovorili o obnovi raškega gradu, preizkusili akustiko grajske kapele in si ogledali film o naši občini. Dan smo zaključili z obiskom gostoljubne turistične kmetije Štern – Pri Kovačniku, kjer smo okušali kmečke kolone, nam običajne, tujcem sprva nenavadne, kmalu pa so njihove brbončice klicale po še.

ČETRTEK, 6. 2.

Sodobna družba na žalost vse bolj terja elektronski in družabno-omrežni davek. Na naši šoli ga skušamo omiliti tako, da prijetno združimo s koristnim. Zato smo se z

aplikacijo Action Bound podali po Framu in s pripravljenim kvizom raziskali, kaj nam naš majhen kraj ponuja. Na poti smo se ustavili še v vrtcu, kjer so nam naši najmlajši pripravili pevsko presenečenje. Celoten ustroj vrtca, od osebja, otrok do opremljenosti je na naših gostih pustil izjemen vtis, saj kar niso mogli prehvaliti vsega videnega in doživetega. Navdušenje se je stopnjevalo tudi ob zanimivih

delavnicah v Modri delavnici, kjer so učenci izdelali prototip vetrnice in z računalniško

aplikacijo zasnovali vzorec na stojalu za telefon, ki jim bo poleg uporabnosti zbudil prenekateri spomin na centru Barada smo preživeli pogumno prenesli vse brce in lahko nato vsi skupaj uživali vodenju po kulturno za učitelje pa je bilo zvečer posebno doživetje – na novo odprtem rovu pod

obisk pri nas. V borben popoldan, udarce, da smo ob odličnem bogatem Ptujju, le pripravljeno degustiranje vin v ptujskim gradom.

PETEK, 7. 2.

Sončno jutro nas je pozdravilo na turistični kmetiji Uranjek – Pri Baronu. Ogled kmetije otrok ob vseh živalih ni pustil ravnodušne, z veliko vnemo so se lotili tudi težkega kmečkega opravila – luščenja orehov. Gospodar Boris je bil z izkupičkom zelo zadovoljen, kar za precej potic smo jih naluščili. Po delu je sledilo delo – priprava zajtrka. Šest skupin je zavzeto preučilo dane recepte in zmešalo posebne namaze, katere smo še bolj zavzeto pokušali. Prav vsi so bili odlični. Mladi kuharji so upravičeno prejeli posebne diplome 'Kmet za en dan'. Šele nato je bila na vrsti zabava. Otroci so skočili v škornje in zavijugali med ovirami. Nemalo smeha je bilo in dobre volje, ko smo se odpeljali proti šoli, kjer smo naše enotedensko druženje sklenili.

SOBOTA, 8. 2.

Slovo. Močni objemi, solzne oči, težka srca. Kmalu na svidenje, dragi prijatelji.

NAŠI VTISI

V nedeljo sem svojo gostjo lido zelo težko pričakala, saj je dan bil zelo dolg (vsaj za mene). Ko je prišla, smo se pogovarjali, da smo se boljše spoznali. V ponedeljek smo imeli s šolo ogled mesta Maribor, po katerem smo se vozili z vlakcem. Ko smo videli cel Maribor, smo lahko šli, kamor smo želeli. Nik, Emil,

za mene). Ko je prišla, smo se pogovarjali, da smo se boljše spoznali. V ponedeljek smo imeli s šolo ogled mesta Maribor, po katerem smo se vozili z vlakcem. Ko smo videli cel Maribor, smo lahko šli, kamor smo želeli. Nik, Emil,

z vlakcem. Ko smo videli cel Maribor, smo lahko šli, kamor smo želeli. Nik, Emil,

Patrick, Leo, Urban, Luukas, lida in jaz smo najprej šli v pekarno, nato v slaščičarno na sladoled, na koncu pa so Finci šli v trgovino, da so si nakupili stvari, ki so jih potrebovali.

Zvečer smo Urban, Luukas, lida in jaz šli skupaj s starši na mariborsko Piramido, nato pa v restavracijo Rožmarin, kjer smo ju naučili veliko slovenskih besed, onadva

pa nas (bilo je zelo smešno). Ko smo se najedli, smo se še odpravili k nam domov, kjer smo imeli modno revijo, se igrali odbojko v moji sobi, se pogovarjali in se igrali flašo resnice. V torek smo imeli v šoli športni dan. Želeli smo se iti smučat, ampak zaradi slabega vremena smo se šli kopat v športni park Ruše. Po šoli sva šli z lido k Luukas in Urbanu na obisk. Ker sta bila lida in Luukas zelo utrujena, sta tam zaspala. Zvečer nas je Urbanova mama peljala na noč knjige, ki je trajala od 20.00 do 23.00. Na zadnji delavnici smo bili vsi zelo zaspani, razen Urbana in Nika. V sredo sta na šolo prišla dva športnika, ki smo ju lahko vprašali, kar smo želeli. Nato smo imeli plesno delavnico s plesno šolo Zappleši.si. Naučili smo se plesati na pesem Dance Monkey. Po šoli smo lida, moja družina in jaz šli v Escape room, kjer smo se zelo zabavali. Nato smo šli k moji babici in dediju na večerjo, da je spoznala še njiju. V četrtek zjutraj so gostje šli v Modro delavnico. Po končanem pouku smo šli v Barada center, nato pa na ogled mesta Ptuj. Po ogledu smo šli Urban, Luukas, lida, naši družini in jaz v Sladko kavarno na tortico in sladoled. V petek smo že zjutraj z avtobusom šli na kmetijo Uranjek, kjer smo si najprej ogledali kmetijo, nato smo oluščili orehe, potem smo si sami naredili namaz, na koncu pa smo še imeli zabavno igro. Na koncu dneva smo vsi dobili diplomo, da smo postali kmetje/kmetice za en dan. Zvečer smo lida, Urban, Luukas in jaz šli v bowling center Lajf. Na koncu pa še na avtomate in masažne stole, na katerih smo se zelo zabavali. V soboto zjutraj smo jih ob 9.45 pripeljali pred hotel Leonardo v Slovensko Bistrico in se z nekaj solzami in veliko objemi

poslovili od njih. Finci so bili izredno prijazni in prijetni gostje. Komaj čakam, da grem naslednje leto na Finsko in se spet vidimo. Ta izkušnja je bila zelo dobra in upam, da bo na naši šoli še veliko takšnih programov, kot je bil ta.

(Hana

Šnuderl, 7.b)

Bilo je zelo zanimivo, saj smo spoznali nove prijatelje, se poučili o njihovi kulturi. V grščini sva se naučili šteti do deset. Veliko smo se smejale. Nadgradili smo svoje znanje angleščine in se jo naučili uporabljati v pogovoru. Na začetku je bilo težje, ampak potem

smo se sprostile in pogovori so tekli bolj gladko. Komaj čakava, da jih spet srečava na Cipru.

(Minka in Maja, 8.a 😊)

V obdobju od 2.2.2020 do 8.2.2020 sem v okviru projekta Erasmus+ gostil Lea Tolvanena iz Finske. Skozi cel teden smo imeli aktivnosti pri katerih smo se zelo zabavali.

V ponedeljek Maribor, kjer vožnjo z ogled mesta. smo imeli in nato zvečer knjige, kjer športne degustacijo produktov, pisateljem Sternadom, delavnico, likovno delavnico in nazadnje kuharsko delavnico, pri kateri smo pekli mafine.

smo odšli v smo imeli vlakcem in V torek športni dan še noč smo imeli aktivnosti, lokalnih druženje s Lukom jezikovno

V sredo smo imeli druženje s športnikoma Mitjo ter Ervinom Dragšičem, nato smo pa imeli plesne vaje in sledila je predstavitev plesa. Zatem so gosti odšli v

Rače k županu. Sledilo je prosto popoldne, v katerem smo se odločili, da gremo na bowling.

V četrtek so imeli gostje pohod po Framu, zatem še robotsko delavnico v Modri delavnici. Ob 14.00 smo se odpravili v Barada center, kjer smo se naučili nekaj prijemov kickboxa. Nato je sledil odhod na Ptuj, kjer smo imeli voden pohod po mestu.

V petek smo se odpravili na turistično kmetijo Uranjek. Tam smo hranili

živali, lupili orehe, si naredili zajtrk in nato je sledilo tekmovanje v teku v škornjih. Potem smo se odpravili proti Framu in po kosilu je sledil prost popoldan. Z Leom smo obiskali Maribor, kjer je opravil še nekaj nakupov za svojo družino.

V soboto smo goste pospremili na njihovo pot proti Finski. Celotna družina je bila kar malo žalostna, saj nam je bilo cel teden prijetno. Z Leom na pot proti Finski potujejo tudi različne slovenske dobrote kot tudi promocijsko gradivo za celotno Slovenijo.

Moji vtisi o izmenjavi so zelo pozitivni, nad samim dogajanjem sem zelo navdušen. To je bila zame zelo nepozabna zabavna in vesela izkušnja, zato se že veselim odhoda na Finsko.

Prav tako smo prejeli pozitivne odzive od Lea kot tudi s strani njegovih staršev, ki so nas kontaktirali.

(Patrick Kranjec, 7.b)

Na polurni likovni delavnici so se učenci srečali z monotipijo, grafično tehniko ploskega tiska, ki so jo kombinirali s tehniko kolaža. Delo je bilo raziskovalno in hkrati ustvarjalno. Da je možno v zelo poznih večernih urah v zelo omejenem času biti učinkovit in kreativen, pa dokazujejo dobri individualni likovni izdelki.

(Maja Patty)

S sodelovanjem v mednarodnem projektu sem uvidela, da je za nove izzive potreben predvsem pogum, trdo delo, pripravljenost kdaj stopiti tudi izven ustaljenih okvirjev, predvsem pa je ključnega pomena sodelovanje med vsemi udeleženci v izobraževalnem procesu (pedagoški delavci – učenci – starši). Ugotavljam, da se pedagoški delavci, ki so bili direktno vpleteni v projekt, dosti bolj zavedajo svojih vrlin, močnih področij in spretnosti ter se bolj samozavestno vključujejo v nove dejavnosti, ki terjajo nove načine dela. Prav tako se zavedam, da so pri delu potrebne učne metode in oblike, ki spodbujajo odgovornost in samostojnost učencev, pri čemer ne gre zanemariti dejstva, da se bo potrebno dodatno spoprijeti z novimi informacijsko-komunikacijskimi tehnologijami. Pedagoški delavci na naši šoli smo ob primerjanju različnih šolskih sistemov, pouka, učnih navad, preživljanju prostega časa, načinih prehranjevanja ipd. ugotovili, da na naši šoli delamo dobro in da smo lahko ponosni nase.

Tudi učenci so pokazali veliko mero samostojnosti, odgovornosti in zanesljivosti, predvsem pa timskega duha. Učenci so zelo kreativni in inovativni, če jim le damo priložnost. Pomembno se mi zdi, da so podali povratno informacijo, da so v času projekta bolje spoznali samega sebe, področje, ki ga v šolstvu velikokrat zanemarjamo, a mu imamo namen posvetiti več pozornosti v prihodnosti.

Ponosna in srečna sem, da je naša koordinatorka Simona Napast imela vse niti v rokah, ki jih je spretno vlekla. To so neprecenljive izkušnje za življenje. Hvala, Simona.

(Jelka Bojc)

Učenci so se v okviru RaPa družili, igrali... Tuje učence smo naučili igre, ki se jih mi zelo radi igramo. V tem tednu smo se zelo dobro spoznali, navezali stike in

prijateljstva. Učenci so bili zelo veseli in zadovoljni in imajo željo po ponovnem druženju. Takšne izkušnje nas bogatijo in nam prinesejo nov pogled na svet.

(Janja Fideršek)

Sama sem pred več kot 10 leti pripravljala, izvajala in se tudi udeleževala več mednarodnih izmenjav, takrat še v sklopu projekta Mladi v akciji. Vem, kaj pomeni organizirati tako obsežen projekt. Nisem pa si znala predstavljati, kako izredno zahtevno je projekt v mednarodnem oziru izvesti v sklopu OŠ in populacije OŠ otrok. Izjemen poklon organizatoriki Simoni Napast, ki je nadvse uspešno in z neverjetno pozitivno energijo držala vse niti v rokah in ji je kljub oviram, zdravstvenim preprekam, jezikovnim oviram otrok, udeleženi v projektu, ki so jih uspešno premagali, socialno čustvenim izzivom otrok in gostujočih družin, ki so jo z njeno pomočjo premagali, uspelo nad pričakovanji vseh udeležencev pripeljati projekt prve gostiteljske države do konca.

Žar na obrazih otrok in učiteljev, iskrice v očeh, nasmeh na ustih kljub izjemno bogatemu in časovno napornemu programu so dokaz, da se z dobro zasnovanim projektom da premagati vse. Kljub utrujenosti, včasih slabemu vremenu, nam je uspelo združiti izjemno različne, a po osnovi zelo podobne ljudi. Učili smo se na zabaven, iskričast način, doživeli smo 1000000 in še eno stvar več, kot bi se jo v navadnem šolskem vsakdanu, opolnomočili smo sebe in druge, in s tem polnili vir moči in samozavesti tudi za v bodoče. Peli smo v tujih jezikih,

morda do danes nam nepoznanih, smejali pasmo se vsi v enem - v jeziku srca in topline. Stkali smo močne in dolgotrajno nepretrgljive vezi prijateljstva, ki nas bodo s pomočjo sodobne tehnologije spremljalo še naprej. Ustvarili smo aplikacijo, jo praktično preizkusili v orientaciji po vasi, se naučili rokovati z digitalnimi mediji, vzpostavljali smo nacionalno kulturno zavest, predstavljali

našo tradicijo, kulturo, običaje, navade in šege. Rušili smo stereotipe in se urili v strpnosti do drugačnosti.

Cel projekt je v celotno šolsko in vrtčevsko skupnost vnesel iskrico, ki je zanetila pravi požar energije, proaktivnega vedenja, ovrednotenja naših ciljev, metod in dela ter porodila nove ideje in mreženje v nove projekte.

(Andreja Štavbe)